

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוסמן

כך חינך אותי הרבי, והפך אותי לחסיד

הרב יצחק מאיר גוראריה

שמות, הרבי שב והדגיש את הצורך בכך שאלמד מאמרי חסידות. הוא צייטט מימרה ידועה של אדמו"ר הזקן, מייסד חסידות חב"ד, ש"צריך לחיות עם הזמן", דהיינו, שיש למצוא בפרשת השבוע משמעויות שרלוונטיות לחיינו כאן ועכשיו.

הרבי ציין שבפרשת שמות, המדרש מזכיר דווקא את ראובן ואת שמעון כדוגמה למי שירדו למצרים ועלו ממנו מבלי שישנו את שמותיהם - כלומר, שהם לא הושפעו מהאווירה ומהתרבות המצרית. שמותיהם, הקשורים לכוח הראייה ולכוח השמיעה, רומזים להשגת גדלות ה' בעולם הזה - דבר שמתאפשר על ידי לימוד תורת החסידות. "זוהי הוראה עבורך", הסיק הרבי, "הדרך היחידה שבה תוכל להישמר מלהיות מושפע מהתרבות החילונית שסביבך, ולהישאר ממוקד בקדושה ובאלוקות, היא על ידי לימוד מאמרי חסידות".

לקראת יום הולדתו הארבע העשרה, הגעתי שוב ליחידות אל הרבי, כרגיל, בלוויית אבי. כשראה אותנו ביחד, אמר

בולדתי בניו יורק בשנת תש"א (1941) למשפחה של חסידי חב"ד. הייתי בן תשע בעת הסתלקות אדמו"ר הריי"צ, אך רק כאשר מלאו לי עשר שנים קיבל על עצמו חתנו, הרבי, את נשיאות תנועת חב"ד באופן רשמי.

הרושם הזכור לי ממנו מאותה תקופה הוא שתמיד הוא היה עסוק. הוא לא היה מסוג האנשים שסתם יישבו ויפטפטו. הוא תמיד עשה משהו. כשראיתי אותו הולך ברחוב, תמיד ראיתי ששפתיו נעות, והיה ברור שהוא משנן דברי תורה. הוא לא בזבז רגע לבטלה.

עוד דבר שאני זוכר הוא שהוא סירב לנהוג "לפי כללי הטקס". אף שהוא טרם התמנה רשמית לרבי, החסידים כבר התייחסו אליו ככה, ומתוך כבוד, נמנעו מללחוץ את ידו. אולם, הוא מצדו סירב להשלים עם כך, והוא המשיך להושיט להם את ידו לשלום. אני נזכר שפעם באחת השבתות בתקופה שבין פטירת אדמו"ר הריי"צ ובין קבלת הנשיאות, הוא הושיט לי את ידו לברכת "שבת שלום", אך אני סירבתי ללחוץ אותה. הוא אמר, "מה זה? גם אתה?"

"אני כבר חסיד", עניתי, וחיוך גדול התפשט על פניו. באותו רגע החל הקשר שלי אליו, והפכתי להיות חסיד של הרבי. מאז הוא התעניין ברצינות במצבי, ועיצב את דרך הלימוד שלי, כמו גם את חיי בכלל.

בשנת תשי"ג (1952) הרבי חילק דמי חנוכה לכל מי שלמד מאמרי חסידות. הרבי קרא לאבי אל חדרו, ושאל אותו האם הוא לומד איתי מאמרי חסידות. אבי ענה בשלילה, ותירץ זאת בכך ש"הוא עדיין ילד צעיר". הרבי לא קיבל את ההסבר הזה. "אתה צריך ללמוד אותך", אמר, והציע שנתחיל בלימוד המאמר המתחיל בפס' "אדם כי יקריב מכם" מתוך ספר לקוטי תורה, שאותו מקובל ללמוד כמבוא למתחילים לעסוק בתורת החסידות. הרבי גם העניק לאבי מטבע דולר כסף עבורי, ואמר לו שימסור לי את המטבע אחרי שאסיים ללמוד את המאמר.

לקראת הבר מצווה שלי, שהתקיימה בשבוע של פרשת

«

לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות | רעיונות אישים

הרבי, "אתה כבר בוגר עכשיו, ויכול לבוא בעצמך". הבנתי שהרבי מבקש לקיים קשר ישיר איתי, לא רק באמצעות אבי. כעבור שנה, שוב לקראת יום הולדתי, נכנסתי לבד אל הרבי ליחידות, והפעם הרבי אמר לי משהו שהשפיע רבות על כל מהלך חיי. שאלתי אותו למה קורה שכאשר אני מחליט איזו החלטה טובה, אני כמעט אף פעם לא מצליח לעמוד בה.

"לפעמים", הסביר הרבי, "אתה מבטיח לה' שתהפוך לאדם טוב יותר בדרך כזו או אחרת, אך כעבור כמה ימים אתה חוזר להיות בדיוק כמו שהיית קודם. זה קורה משתי סיבות. סיבה אחת היא שקבעת לעצמך יעד לא מציאותי, וזה פשוט כבד עליך לעמוד בזה. הסיבה השנייה היא שאתה דוחה את קיום ההחלטה שלך. אם, במקום זאת, תציב לעצמך יעדים קטנים, ותתחיל לעבוד על כך מיד ולא תדחה למחר, הסיכוי שתצליח לעמוד בכך יהיה גדול בהרבה".

בהזדמנות אחרת הורה לי הרבי ללמוד איזה עניין בחסידות כל יום לפני התפילה. "לא חשוב מה אורכו, ואם הוא קל או קשה. תוכל אפילו לחזור על משהו שאתה יודע בעל פה. העיקר שתתייחס לכך בתשומת לב וברצינות, ולא תעשה זאת רק מתוך הרגל, כדבר שבשגרה".

הרבי גם הדריך אותי כיצד להתפלל מתוך כוונה: הוא הציע שיום אחד אתמקד במספר עמודים בסידור ואעשה מאמץ להתרכז בהם במיוחד, ואז לקפל את פינת הדף בתור סימן. ולמחרת, להתקדם משם ולהתפלל מתוך ריכוז וכוונה מיוחדים בדפים הבאים, וכן הלאה - כל יום לשים דגש ולהשתדל להתרכז בתפילה בקטע חדש. כך במשך הזמן, יצא שאתרגל להתפלל את כל התפילה מתוך כוונה, דבר שעשוי להיות קשה לביצוע אם אנסה ישר להתרכז ולכוון בכל יום בתפילה כולה, מתחילה ועד סוף.

עוד הדרכה שקיבלתי מהרבי היה ללמוד בעל פה את תחילתו של פרק מ"א מספר התניא, שם מתאר אדמו"ר הזקן את נוכחות השכינה, ומדגיש את חשיבותה של יראת ה'. נושא זה עלה בשיחותנו במשך ארבע או חמש שנים ברציפות, בכל פעם שבאתי אל הרבי ליחידות לקראת יום הולדתי. "למד אותו בעל פה", שב והדגיש הרבי, "חזור עליו שוב ושוב. ככל שתעבור עליו יותר פעמים ביום, כך תהיה לזה השפעה רבה יותר על חייך".

מלבד המפגשים עם הרבי ביחידות, נהגתי גם להתכתב איתו. אני נזכר שבגיל חמש עשרה כתבתי לרבי והתלוננתי שאינני מצליח מספיק בלימוד התורה. הרבי השיב כי מאחר שאני לומד בישיבת "תומכי תמימים" - שנוסדה על

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשנתנו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ידי אדמו"ר הרש"ב ונוהלה בידי אדמו"ר הרי"צ - בוודאי אצליה, שהרי הם מעוררים רחמים על כל התלמידים ומתפללים להצלחתם. "אל תדאג", כתב לי הרבי, "פשוט תתמסר לעניין ותתייגע, ובוודאי תצליח".

בהזדמנות אחרת נתן הרבי את העצה הבאה: "אם בזמן שאתה לומד נושא מסוים בתורה, אתה מרגיש שאיבדת בו עניין, ואינך מצליח להתרכז בו, אל תנסה להכריח את עצמך בכוח להמשיך באותו נושא. במקום זאת, פשוט תעבור ללמוד נושא אחר בתורה, וכך לא תיתקע ולא יהיו לך הסחות דעת. אל הנושא הקודם תוכל לחזור בהמשך, כשתרגיש שאתה מסוגל שוב להתרכז בו".

אלו הם חלק קטן מבין ההדרכות והעצות הנבונות שהעניק לי הרבי בצעירותי. כך חינך אותי הרבי ועיצב את גישתי ללימוד התורה ולחיים בכלל.

הרב יצחק מאיר גוראריה משמש משפיע ראשי ור"מ לחסידות בישיבת חב"ד במונטריאול, קנדה. הוא רואיין בביתו בחודש שבט תשע"א (2011).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הקודש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ג (1973) — במכתב למר משה אבניאלי, מנכ"ל "החברה לשיקום ולפיתוח הרובע היהודי בעיר העתיקה ירושלים", מדגיש הרבי את גודל הזכות שביישוב "בירתנו הנצחית, עיר הקודש". בשולי המכתב מוסיף הרבי הערה כי "תנאי עיקרי" לכל הדר ומתיישב בארצנו הקדושה, ובירושלים עיר הקודש בפרט, "שתהיה שאיפתו, ומה טוב גם מצבו בהווה, מתאימים לענין ארצנו הקדושה, אשר גם בפי כל עמי הארץ נקראת 'ארץ הקודש'". לאור זאת מעוררו הרבי שאבן הבוחן העיקרית בנוגע להתיישבות בעיר העתיקה תהיה התנאים הרוחניים של המבקשים לדור בה, ולא מצבם הגשמי, אם הם עניים או עשירים בגשמיות. הרבי מציע לדאוג לכך שהמשרדים המתאימים יקציבו קרנות מיוחדות כדי לסייע למועמדים המתאימים להתיישב בעיר הקודש, אשר המניעה היחידה אצלם היא חיסרון באמצעים כספיים.¹ ראש חודש שבט

1 אגרות קודש כח, עמ' צה

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org